

Jasper Stuyven in huid van helper

Geen medaille voor Jasper Stuyven in Valkenburg. Op de op twee na laatste beklimming van de Cauberg vond de Sloveen Jan Polanc zijn moment gekomen. Stuyven reageerde meteen en legde mee de basis voor een sterke kopgroep van tien met ook Kenneth Vanbilsen aan boord.

‘De eerste wedstrijduren reden we aan een slakkengangetje. Omdat er niet echt gekoerst werd, wou ik de wedstrijd openbreken’, zegt Jasper. ‘Ons plan klopte tot dan als een bus. Dieter Bouvry en Zico Waeytens animeerden de eerste koersheft. Kenneth Vanbilsen en Gijs Van Hoecke

mengden zich in ontsnappingen.’

‘We holden nooit achter de feiten aan. In onze kopgroep zaten sterke renners, maar niemand reed vol door op het stuk richting Maastricht met de wind pal op de neus.’

” JASPER STUYVEN

Brons is mooi, maar wellicht zat er meer in

De ploegen met snelle finishers gingen voluit voor een massaspurt en werden op hun wenken bediend. ‘Ik had snel door dat het verschil maken op het steile stuk van de Cauberg

niet mogelijk was. Dus pakten we het anders aan.’

‘In de slotronde baarde de Cauberg andermaal een muis. We zetten alles op de spurt. Met Vanbilsen en Tom Van Asbroeck hadden we twee spurttroeven. Ik zette Kenneth Vanbilsen perfect af op 250 meter van de streep. Spijtig genoeg viel Kenneth iets te snel stil. Tom Van Asbroeck raakte ons wiel kwijt en ver speelde daardoor de kansen op goud. Brons is mooi, maar wellicht zat er meer in.’

‘Ik ben tevreden over mijn koers, maar uiteraard niet over het resultaat. Ik was naar Nederlands Limburg afgezakt voor winst, maar het zat er nooit in.’ (fdg)

Jasper Stuyven reageert op de Cauberg. Foto: Photo News